

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΜΕΙΖΩΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 2 Νοεμβρίου 2016, με την ακόλουθη σύνθεση : Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, Πρόεδρος, Σωτηρία Ντούνη, Μαρία Βλαχάκη και Κωνσταντίνος Κωστόπουλος, Αντιπρόεδροι, Γεώργιος Βοΐλης, Ασημίνα Σαντοριναίου, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Γεωργία Τζομάκα (εισηγήτρια), Δέσποινα Τζούμα, Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου, Κωνσταντίνος Παραθύρας, Αργυρώ Μαυρομμάτη και Κωνσταντίνος Κρέπης, Σύμβουλοι. Επίσης μετείχαν οι Σύμβουλοι Δημήτριος Τσακανίκας, Ασημίνα Σακελλαρίου, Ευαγγελία Σεραφή και Ειρήνη Κατσικέρη, ως αναπληρωματικά μέλη. Γραμματέας η Ελένη Αυγουστόγλου.

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας : Μιχαήλ Ζυμής.

Για να δικάσει την από 23 Δεκεμβρίου 2013 (αριθμ. καταθ. .../ 23.12.2013), για αναίρεση της 3267/2013 οριστικής απόφασης του Ι Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αίτηση της συζύγου , το γένος , κατοίκου (οδός), η οποία παραστάθηκε αυτοπροσώπως,

κ α τ ά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπεί νόμιμα ο Υπουργός Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε δια του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Νικολάου Καραγιώργη.

Με την 429/2007 Πράξη του Α΄ Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, όπως αυτή διορθώθηκε με την 2455/2008 όμοια, καταλογίστηκε η αναιρεσείουσα, πρώην υπάλληλος του Κέντρου ..., με το ποσό των 18.822,82 ευρώ, το οποίο φέρεται ότι αντιστοιχεί σε αχρεωστήτως καταβληθέν επίδομα

αλλοδαπής που εισέπραξε κατά το χρονικό διάστημα από 9.1.2003 έως 30.4.2003.

Με την αναιρεσιβαλλόμενη 3267/2013 απόφαση του Ι Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου απορρίφθηκε έφεση της αναιρεσεύουσας κατά της προαναφερόμενης καταλογιστικής πράξης.

Με την υπό κρίση αίτηση και για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτή ζητείται η αναίρεση της ως άνω απόφασης του Ι Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Τον Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, για το αναιρεσίβλητο Ελληνικό Δημόσιο, που ζήτησε την απόρριψη της αιτήσεως. Και

Το Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος πρότεινε, ομοίως, την απόρριψη της αιτήσεως.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, με παρόντα τα τακτικά μέλη που έλαβαν μέρος στη συζήτηση της υπόθεσης, εκτός από τους Συμβούλους Γεώργιο Βοΐλη, Ασημίνα Σαντοριναίου και Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, που είχαν κώλυμα (άρθρα 11 παρ. 2 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 και 78 παρ. 2 του π.δ. 1225/1981). Για τη νόμιμη συγκρότηση της Ελάσσονος Ολομέλειας, στη διάσκεψη μετείχαν επίσης οι Σύμβουλοι Δημήτριος Τσακανίκας, Ασημίνα Σακελλαρίου και Ευαγγελία Σεραφή (αναπληρωματικά μέλη).

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε σύμφωνα με το νόμο και

Αποφάσισε τα ακόλουθα:

I. Η υπό κρίση αίτηση για αναίρεση της 3267/2013 απόφασης του I Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για την οποία έχει καταβληθεί το προσήκον παράβολο (βλ. σχετ. τα ..., ...1 και ..., Σειράς Α' έντυπα γραμμάτια του Δημοσίου), έχει ασκηθεί νομοτύπως και εμπροθέσμως και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς τη βασιμότητα των λόγων αναίρεσης που προβάλλονται με αυτή, χωρίς να εμποδίζεται η πρόοδος της δίκης από τη δικονομική απουσία της αναιρεσείουσας, η οποία εμφανίστηκε χωρίς πληρεξούσιο δικηγόρο στο ακροατήριο και ζήτησε να συζητηθεί η υπόθεσή της (άρθρο 65 παρ. 2 του π.δ/τος 1225/1981).

II. Με την 429/2007 Πράξη του Α' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καταλογίστηκε η αναιρεσείουσα, πρώην υπάλληλος του ... , και ήδη συνταξιούχος, με το ποσό των 18.822,82 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί σε αχρεωστήτως καταβληθέν επίδομα αλλοδαπής που εισέπραξε κατά το χρονικό διάστημα από 9.1.2003 έως 30.4.2003. Η εισπράξη του ποσού αυτού κατέστη αχρεώστητη, καθόσον στις 31.12.2002 αφενός λύθηκε η υπαλληλική της σχέση με το λόγω συμπλήρωσης του 65ου έτους της ηλικίας της και αφετέρου παρέδωσε υπηρεσία στη όπου ήταν αποσπασμένη, σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 135 παρ. 9 του ν. 2594/1998 το επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής edικαιούτο μόνο για το επόμενο της ως άνω παράδοσης υπηρεσίας δεκαήμερο, δηλαδή μέχρι 9.1.2003.

III. Με την προσβαλλόμενη 3267/2013 απόφαση του I Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου απορρίφθηκε έφεση της αναιρεσείουσας κατά της προαναφερόμενης καταλογιστικής πράξης. Ειδικότερα, με την προσβαλλομένη

κρίθηκε ότι νομίμως καταλογίστηκε σε βάρος της το ποσό των 18.822,82 ευρώ, δοθέντος ότι αυτή μη νομίμως εισέπραξε το αντίστοιχο επίδομα αλλοδαπής κατά το χρονικό διάστημα από 9.1.2003 μέχρι 30.4.2003, αφού στις 31.12.2002 λύθηκε η υπαλληλική της σχέση λόγω συμπλήρωσης του 65ου έτους της ηλικίας της, αυτόθροα δε έληξε η απόσπαση αυτής από το στη Περαιτέρω κρίθηκε ότι στο πρόσωπο της αναιρεσείδουσας δεν συντρέχει καλή πίστη ως προς την είσπραξη του επίμαχου ποσού, καθόσον η ίδια ομολογεί τη λύση, στις 31.12.2002, της υπαλληλικής της σχέσης, ενώ δεν επικαλέσθηκε οικονομική αδυναμία καταβολής του, ώστε να δικαιολογείται άρση του επίδικου καταλογισμού κατ' εφαρμογή της αρχής της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης.

IV. Με την κρινόμενη αίτηση αναίρεσης η αναιρεσείδουσα επιδιώκει την ακύρωση της πληττόμενης απόφασης, προβάλλοντας, κατ' εκτίμηση του οικείου δικογράφου, τα εξής: α) εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της αρχής της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης, κατά το μέρος που το δικάσαν Τμήμα δέχθηκε ότι δεν τυγχάνει εφαρμογής η αρχή αυτή, με συνέπεια τη μη απαλλαγή της από το ποσό του καταλογισμού, καθόσον εσφαλμένα έκρινε ότι τα επικαλούμενα από την ίδια πραγματικά περιστατικά δεν υπάγονται στην έννοια της καλής πίστης, καθώς και ότι δεν επικαλέσθηκε την ύπαρξη στο πρόσωπό της οικονομικής αδυναμίας καταβολής του καταλογισθέντος σε βάρος της ποσού και β) παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, κατά το μέρος που το δικάσαν Τμήμα δεν έλαβε υπόψη του πράγματα που προτάθηκαν και έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης και ειδικότερα ότι: 1) είχε παραταθεί η ισχύς της απόσπασής της μέχρι τις 31.8.2003 με την ΚΥΑ /30-7-2001, όπως και η ισχύς του διπλωματικού διαβατηρίου της μέχρι 30.9.2003 με το

/15-10-2001 τηλεαντιγράφημα του Υπουργείου Εξωτερικών, 2) λόγω των αναγκών προετοιμασίας του ..., απορρίφθηκε στις 18.2.2003 αίτημα αδείας της προς την Προϊσταμένη της αρχή (Πρέσβυ της ...) για να μεταβεί στην Ελλάδα, προκειμένου να διευθετηθεί το ζήτημα της παραμονής της στη ... ενόψει της συνταξιοδότησής της, 3) ως αρμόδια υπάλληλος της ... χειριζόταν υποθέσεις μέχρι 30.4.2003 όπως προκύπτει από τα υπ' αριθμούς ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ... και ... σχετικά έγγραφα και τηλεαντιγραφήματα, ήτοι αποδεικτικά στοιχεία και έγγραφα που η αναιρεσείουσα είχε επικαλεσθεί και προσκομίσει με την έφεσή της, από τα οποία προκύπτει ότι αυτή παρέδωσε υπηρεσία στις 30.4.2003 και όχι στις 31.12.2002, όπως εσφαλμένα δέχθηκε η προσβαλλομένη και συνεπώς νομίμως εισέπραξε το επίδομα αλλοδαπής από 9.1.2003 έως 30.4.2003, καθόσον κατά το χρονικό αυτό διάστημα παρέμεινε στη ενεργό υπηρεσία .

V. Ο ν. 1104/1980 «Περί εκπροσωπήσεως της Ελλάδος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, Ιδρύσεως Διπλωματικών και Προξενικών Αρχών και ρυθμίσεως άλλων συναφών οργανωτικών θεμάτων» (Α' 298) στην παράγραφο 5 του άρθρου 5 ορίζει ότι: «Στην Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες επιτρέπεται, πέραν των θέσεων των αναφερομένων στο εδάφιο 3 του παρόντος άρθρου, η τοποθέτηση κατ' απόσπαση δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Οργανισμών ή Τραπεζών, η οποία ενεργείται με κοινή απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών και του κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού». Περαιτέρω, ο ν. 1640/1986 (Α' 122) στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 ορίζει ότι: «2. Οι αποσπάσεις υπαλλήλων του δημοσίου τομέα στη μόνιμη ελληνική αντιπροσωπεία στις Ευρωπαϊκές

Κοινότητες στις Βρυξέλλες, κατά παρέκκλιση των σχετικών διατάξεων, διενεργούνται χωρίς χρονικό περιορισμό, ανάλογα με τις υπηρεσιακές ανάγκες της μόνιμης αντιπροσωπείας». Επίσης, ο ν.2685/1999 «Κάλυψη δαπανών μετακινουμένων υπαλλήλων εντός και εκτός Επικράτειας και άλλες διατάξεις» (Α' 35) στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 17 ορίζει ότι: «1. Στα αναφερόμενα στο άρθρο 4 του παρόντος νόμου πρόσωπα, που μεταβαίνουν με εντολή του Δημοσίου ή του Ν.Π.Δ.Δ. για εκτέλεση υπηρεσίας ή με ειδική αποστολή ή για εκπαίδευση στο εξωτερικό, μέχρι τριάντα (30) ημέρες, καταβάλλονται έξοδα μετακίνησης, ημερήσια αποζημίωση και έξοδα διανυκτέρευσης. 2. Για χρονικό διάστημα άνω των τριάντα (30) ημερών καταβάλλεται στους ανωτέρω επίδομα αλλοδαπής, σε ποσοστό επί του επιδόματος αλλοδαπής του Έλληνα πρέσβη της χώρας όπου υπηρετούν, που καθορίζεται με Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Οικονομικών, για τους πολιτικούς υπαλλήλους (...) Το ανωτέρω επίδομα αλλοδαπής καταβάλλεται με τις ίδιες προϋποθέσεις που χορηγείται στους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών». Τέλος, ο ν. 2594/1998 «Κύρωση ως Κώδικα του σχεδίου νόμου Οργανισμός του Υπουργείου Εξωτερικών» (Α' 62) στις παραγράφους 4 και 9 του άρθρου 135 ορίζει ότι: «4. Προς αντιμετώπιση του αυξημένου κόστους ζωής στην αλλοδαπή και των ειδικών συνθηκών διαβίωσης σε κάθε χώρα, παρέχεται σε συνάλλαγμα, ανεξαρτήτως των αποδοχών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, και επίδομα υπηρεσίας στην αλλοδαπή, αναλόγως του κλάδου και του βαθμού. Το επίδομα αυτό προσαυξάνεται αναλόγως των ποσοστών που ορίζονται για τα οικογενειακά βάρη και τη στέγαση (...) 9. Η

πληρωμή σε ξένο νόμισμα αρχίζει από την ημέρα ανάληψης των καθηκόντων (...) και παύει μετά από δέκα ημέρες από την παράδοση υπηρεσίας από τον υπάλληλο σε περίπτωση μετάθεσης και αποχώρησης από την υπηρεσία λόγω ορίου ηλικίας ή συμπλήρωσης τριακονταπενταετούς πραγματικής υπηρεσίας (...). Από το συνδυασμό των ως άνω διατάξεων συνάγεται ότι στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες επιτρέπεται η τοποθέτηση με απόσπαση υπαλλήλων οργανισμών του Δημόσιου τομέα, η οποία ενεργείται με Κοινή Απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, κατά παρέκκλιση σχετικών διατάξεων και χωρίς χρονικό περιορισμό. Στους υπαλλήλους αυτούς καταβάλλεται επίδομα αλλοδαπής, η καταβολή του οποίου παύει μετά από δέκα ημέρες από την παράδοση υπηρεσίας, στην περίπτωση που αυτοί (υπάλληλοι) αποχωρούν λόγω ορίου ηλικίας. Κατά τα οριζόμενα δε στην παρ.1 του άρθρου 43 του ν.993/1979 το προσωπικό που έχει προσληφθεί με βάση τις διατάξεις του νόμου αυτού απολύεται αυτοδικαίως της υπηρεσίας μόλις συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας.

VI. Κατά την πάγια νομολογία του Ελεγκτικού Συνεδρίου η, μετά πάροδο μακρού χρόνου, αναζήτηση από τον λαβόντα χρηματικών ποσών που καταβλήθηκαν σ' αυτόν αχρεωστήτως ως αποδοχές, αντίκειται στην αρχή της χρηστής και εύρυθμης Διοίκησης, στην περίπτωση που αποδεικνύεται σωρευτικά, αφενός ότι ο λαβών τελούσε σε καλή πίστη όσον αφορά στην είσπραξή τους, αφετέρου ότι, κατά το χρόνο παροχής της αιτούμενης έννομης προστασίας, δηλαδή, κατά την πρώτη επί της ουσίας συζήτηση της υπόθεσης, η επιστροφή τους δημιουργεί σ' αυτόν απρόβλεπτες και ανυπέρβλητες

οικονομικές δυσχέρειες, με άμεση δυσμενή επίδραση στα μέσα διαβίωσης του ίδιου και της οικογένειάς του.

VII. Στην υπό κρίση υπόθεση, το δικάσαν Τμήμα, με την πληττόμενη απόφασή του, κατά την αναιρετικώς ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του, δέχθηκε, τα ακόλουθα: Με την /22-7-1997 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Εθνικής Οικονομίας η ήδη αναιρεσεύουσα, επιστημονική ερευνήτρια ... (...) με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, αποσπάστηκε στη ... από 1.8.1997, ορίστηκε δε ότι η μισθολογική αντιστοιχία αυτής ως προς το επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής θα είναι αυτή του Συμβούλου Πρεσβείας Β΄ Τάξεως. Περαιτέρω, με την /7-1-2003 πράξη του Προέδρου του Δ.Σ. και Επιστημονικού Διευθυντή του διαπιστώθηκε η λύση, από 1.1.2003, της σύμβασής της με το, λόγω συμπλήρωσεως του προβλεπομένου από τις διατάξεις του άρθρου 43 του ν. 993/1979 ορίου ηλικίας των εξήντα πέντε (65) ετών, ακολούθως δε εκδόθηκε η /30-4-2003 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Οικονομίας και Οικονομικών, με την οποία η απόσπαση της αναιρεσεύουσας έπαυσε από 31.12.2002. Όπως δε προκύπτει από την αρ. πρωτ. /13-5-2003 τηλεφωτοτυπία του Τμήματος Οργάνωσης - Διοίκησης τηςπρος το Υπουργείο ..., η ίδια παρέδωσε υπηρεσία στις 31.12.2002. Εντούτοις, από την υπηρεσία μισθολογίου του Υπουργείου Εξωτερικών καταβλήθηκε σε αυτήν επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής από 1.1.2003 μέχρι 30.4.2003 ύψους 20.350,00 ευρώ. Ακολούθως, με την /2007 Πράξη του Α΄ Κλιμακίου, καταλογίστηκε σε βάρος της το ποσό των 18.822,82 ευρώ, ως αχρεωστήτως καταβληθέν επίδομα αλλοδαπής για το χρονικό διάστημα από 9.1.2003 (συνυπολογιζομένου του δεκαήμερου

μετακίνησης) έως 30.4.2003. Η ήδη αναιρεσείουσα προέβαλε ότι καλοπίστως εισέπραξε το εν λόγω επίδομα, καθώς η απόσπασή της «συνεχίστηκε», έπειτα από επιμονή του Προϊσταμένου της, προκειμένου να εργαστεί κατά την εξάμηνη διάρκεια (από 1.1.2003 έως 30.6.2003) της Προς επίρρωση δε των ανωτέρω επικαλέσθηκε το μεν ότι το αίτημά της περί χορήγησης άδειας, προκειμένου να μεταβεί στην Ελλάδα για να ενημερωθεί σχετικά με το ζήτημα της συνταξιοδότησής της, απορρίφθηκε από το ... στην ..., το δε ότι το διπλωματικό διαβατήριό, το οποίο της είχε χορηγηθεί ίσχυε μέχρι 30.9.2003. Το δικάσαν Τμήμα έκρινε ότι ορθά με την Πράξη του Κλιμακίου καταλογίστηκε σε βάρος της αναιρεσείουσας το ποσό των 18.822,82 ευρώ, δεδομένου ότι μη νομίμως εισέπραξε το επίδομα αλλοδαπής κατά το χρονικό διάστημα από 9.1.2003 μέχρι 30.4.2003, αφού στις 31.12.2002 λύθηκε η υπαλληλική της σχέση λόγω συμπλήρωσης του 65ου έτους της ηλικίας της, αυτόθροα δε έληξε η απόσπαση αυτής. Περαιτέρω το Τμήμα έκρινε ότι, επί των ανωτέρω, ουδεμία ασκεί επιρροή ο ισχυρισμός της εκκαλούσας σχετικά με την ισχύ του διπλωματικού διαβατηρίου που της είχε χορηγηθεί, καθόσον όπως προκύπτει από το /18.10.2001 έγγραφο της ΣΤ' Γενικής Διεύθυνσης του Υπουργείου ... η έγκριση παράτασης ισχύος του διαβατηρίου της εκκαλούσας έλαβε χώρα σε χρόνο προγενέστερο της λύσης της υπαλληλικής σχέσης. Απέρριψε δε τον ισχυρισμό της αναιρεσείουσας περί καλόπιστης εισπραξης του επίμαχου επιδόματος, καθόσον, καθ' ομολογία της, γνώριζε ότι στις 31.12.2002 λύθηκε η υπαλληλική της σχέση και για το λόγο αυτό υπέβαλε αίτημα μετάβασης στην Ελλάδα. Σε κάθε δε περίπτωση το δικάσαν Τμήμα έκρινε ότι δεν δικαιολογείται άρση του επίδικου καταλογισμού, κατ' εφαρμογή της αρχής της χρηστής και εύρυθμης

διοίκησης, καθόσον η αναιρεσεύουσα δεν επικαλέσθηκε τη συνδρομή στο πρόσωπό της οικονομικής αδυναμίας.

VIII. Υπό τις ανωτέρω παραδοχές και σύμφωνα με τα προεκτεθέντα στη σκέψη IV της παρούσας, το δικάσαν Τμήμα ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε την αρχή της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης, κατά το μέρος που έκανε δεκτό ότι δεν τυγχάνει εφαρμογής, με συνέπεια τη μη απαλλαγή της αναιρεσεύουσας από το ποσό του καταλογισμού, και για τον πρόσθετο λόγο ότι η ίδια δεν επικαλέσθηκε τη συνδρομή στο πρόσωπό της οικονομικής αδυναμίας καταβολής του καταλογισθέντος σε βάρος της ποσού. Και τούτο διότι από την απλή επισκόπηση του δικογράφου της έφεσης προκύπτει ότι αυτή απλώς προέβαλε ότι κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα από 1.1.2003 έως 30.4.2003 «... εξακολουθούσα να διατηρώ μισθωμένο διαμέρισμα στις ..., να καταβάλλω τα μισθώματα και όλα τα έξοδα για την σίτιση και διαβίωσή μου» (σελ. 3), ενώ δεν προέβαλε (και συνεπώς δεν απέδειξε), τον οικείο κρίσιμο ισχυρισμό, ότι δηλαδή κατά το χρόνο παροχής της αιτούμενης έννομης προστασίας, ήτοι κατά την πρώτη επί της ουσίας συζήτηση της υπόθεσης, η επιστροφή του ποσού του καταλογισμού θα δημιουργούσε σ' αυτήν απρόβλεπτες και ανυπέρβλητες οικονομικές δυσχέρειες, με άμεση δυσμενή επίδραση στα μέσα διαβίωσης της ίδιας ή και της οικογένειάς της. Κατ' ακολουθίαν ο σχετικός λόγος αναιρέσεως ως προς το σκέλος αυτό είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Ενόψει όμως του γεγονότος ότι για την συγκρότηση της θεμελιακής βάσης της αρχής της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης απαιτείται η σωρευτική συνδρομή στο πρόσωπο του καταλογισθέντος τόσο της καλής πίστης, όσο και της οικονομικής αδυναμίας καταβολής του ποσού και δεδομένου ότι η προβαλλόμενη αιτίαση για μη

επίκληση της τελευταίας είναι απορριπτέα, ο λόγος αναίρεσεως για πλημμελή εφαρμογή της αρχής αυτής κατά το σκέλος της συνδρομής καλής πίστης στο πρόσωπο της αναιρεσείδουσας παρίσταται αλυσιτελής.

IX. Ο λόγος αναίρεσης περί παράβασης ουσιώδους τύπου της διαδικασίας κατά το μέρος που το δικάσαν Τμήμα δεν έλαβε υπόψιν ούτε εκτίμησε αποδεικτικά στοιχεία και έγγραφα που η αναιρεσείδουσα είχε επικαλεσθεί και προσκομίσει με την έφεσή της, από τα οποία προκύπτει ότι αυτή παρέδωσε υπηρεσία στις 30.4.2003 και όχι στις 31.12.2002, όπως εσφαλμένα, κατά τους ισχυρισμούς της, δέχθηκε η προσβαλλομένη και συνεπώς νομίμως εισέπραξε το επίδομα αλλοδαπής από 9.1.2003 έως 30.4.2003, καθόσον κατά το χρονικό αυτό διάστημα παρέμεινε στη ενεργό υπηρεσία, προβάλλεται αλυσιτελώς και πρέπει να απορριφθεί. Και τούτο διότι κρίσιμο χρονικό σημείο για τη (νόμιμη) χορήγηση ή μη του επίμαχου επιδόματος συνιστά η λύση της υπαλληλικής σχέσης της με το ... στις 31.12.2002 που συνεπάγεται την αυτοδίκαιη ταυτόχρονη παύση της απόσπασής της στη ... (στις 31.12.2002), καθόσον δεν νοείται απόσπαση αυτής χωρίς ταυτόχρονο υπαλληλικό δεσμό με το....

X. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω και δεδομένου ότι δεν υπάρχει άλλος λόγος αναίρεσης, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της και να διαταχθεί η κατάπτωση του κατατεθέντος παραβόλου υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης κατά της 3267/2013 απόφασης του I Τμήματος του Δικαστηρίου αυτού. Και

Διατάσσει την κατάπτωση του κατατεθέντος παραβόλου υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 10 Ιανουαρίου 2018.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΖΟΜΑΚΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 7 Νοεμβρίου 2018.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ